

Alkotmánybíróság
1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 1 5 6 8 - 7 / 2022		
Érkezet: 2022 DEC 28.		
Érkezés módja		
☒ POSTÁN	☐ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 16	Kezelőiroda: <i>lu</i>

Ügyszám: IV/01568/2022.

Budapest, 2022. december 23.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A

(továbbiakban: „Indítványozó”) alkotmányjogi panaszához korábban I/1. számú mellékletként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselője [Ormai, Papp és Társai CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang LLP Ügyvédi Iroda

az Okányi Ügyvédi Iroda

a [Redacted] Ügyvédi Iroda

a hivatalos iratok átvételére kijelölt jogi képviselő neve: dr. Okányi Zsolt, [Redacted] útján a IV/01568/2022. számon folyamatban lévő alkotmányjogi panasz eljárásban az alábbi

n y i l a t k o z a t o t

é s

i n d í t v á n y k i e g é s z í t é s t

terjeszti elő.

Az Indítványozó nyilatkozik, hogy a Tisztelt Alkotmánybírósághoz 2022. július 5. napján érkezett alkotmányjogi panaszát fenntartja, és azt az alábbi indokolással egészíti ki az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat („Ügyrend”) 35. §-a alapján, figyelemmel a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/1568-6/2022. számú végzésére, valamint Varga Mihály pénzügyminiszter 2022. augusztus 12-én kelt beadványára.

I. ELŐZMÉNYEK

1. Az Indítványozó 2022. július 1-jén alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az extraprofit adókról szóló 197/2022. (VI. 4.) Korm. rendelet („**Kormányrendelet**”) 5. § (4)-(5) bekezdéseinek, valamint 27. § (1) bekezdéseinek alaptörvény-ellenessége miatt, mivel álláspontja szerint:
 - (i) a Kormányrendelet 5. § (4) bekezdése sérti az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdésében foglalt általános, egyenlő és arányos köztelherviselés követelményét és az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése által biztosított tulajdonhoz való jogot;
 - (ii) a Kormányrendelet 5. § (5) bekezdésének „[...] *akik esetében az indulás időpontja a (7) bekezdés szerinti bevallási időszakra esik*” szövegrésze és a 27. § (1) bekezdés *“2022. július 1-jén lép hatályba”* szövegrésze együttes olvasatuk alapján sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményét, mivel azok a jogbiztonság elvéből következő visszaható hatályú jogalkotás tilalmába, és a kellő felkészülési idő biztosításának követelményébe ütköznek.
2. Az Indítványozó a Kormányrendelet fenti rendelkezéseinek kihirdetés időpontjára visszamenő hatállyal való megsemmisítését kérte.
3. Varga Mihály pénzügyminiszter az alaptörvény-ellenes jogszabály indítványozójaként 2022. augusztus 12-én kelt beadványában fejtette ki álláspontját az Indítványozó alkotmányjogi panaszáról („**PM Beadvány**”), melyben az alábbi lényegi előadásokat tette:
 - (i) az alkotmányjogi panasz elbírálására álláspontja szerint nem terjed ki a Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése alapján, mivel:
 - (a) bár az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése a hozzájárulásokkal kapcsolatos jogszabályokra kiterjedően nem szűkíti a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét, a Kormányrendeletben bevezetett „*légitársaságok hozzájárulása*” elnevezésű közteher („**Hozzájárulás**”) valójában központi adónak tekintendő;¹
 - (b) bár az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése csak törvények alaptörvény-ellenességének vizsgálatára tekintetében szűkíti a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét, a Kormányrendelet a veszélyhelyzeti jogalkotás különleges szabályaira tekintettel „*törvénynek tekintendő*”;²
 - (ii) a Hozzájárulás bevezetése nem sérti az arányos köztelherviselés elvét;³
 - (iii) a Hozzájárulás bevezetése nem sérti a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának követelményét;
 - (iv) a Hozzájárulás bevezetése nem sérti a kellő felkészülési idő követelményét.⁴
4. 2022. október 12-én hozott IV/01568-5/2022. számú végzése útján a Tisztelt Alkotmánybíróság befogadta az Indítványozó alkotmányjogi panaszát.

¹ PM Beadvány, 1-2. o.

² PM Beadvány, 2. o.

³ PM Beadvány, 2-3. o.

⁴ PM Beadvány, 3. o.

5. 2022. november 17-én a Tisztelt Alkotmánybíróság meghozta IV/1568-6/2022. számú végzését („**Idéző Végzés**”), melyben 2022. január 23-án tartott személyes meghallgatásra idézte az Indítványozót. A Tisztelt Alkotmánybíróság továbbá kérdéseket tett fel az Indítványozónak az alkotmányjogi panasz által felvetett jog- és ténykérdésekkel kapcsolatban, így:
- (i) az alkotmányjogi panasz befogadhatóságával kapcsolatban, tekintettel az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésére;⁵ és
 - (ii) a Hozzájárulás Indítványozó és a földi kiszolgáltatást végző gazdálkodó szervezetek közötti elszámolásával kapcsolatban.⁶
6. A Tisztelt Alkotmánybíróság az Idéző Végzésben felhívta az Indítványozó figyelmét arra, hogy az alkotmányjogi panaszát a szóbeli meghallgatáson nem egészítheti ki, azonban azt írásban megteheti az érdemi tervezet testület általi tárgyalásának kitűzésig. Ezért amellet, hogy az Indítványozó az Idéző Végzést tiszteletben tartva meg fog jelenni a személyes meghallgatáson, a Tisztelt Alkotmánybíróság kérdéseire adott válaszait jelen beadvány útján írásban is kifejti annak érdekében, hogy azokat a Tisztelt Alkotmánybíróság korlátozás nélkül figyelembe vehesse az alkotmányjogi panasz elbírálásakor. Továbbá, az Indítványozó jelen beadványában egyúttal megteszi észrevételeit a PM Beadványra vonatkozóan is, figyelemmel arra, hogy abban a pénzügyminiszter jórészt az Idéző Végzésben érintett jogkérdésekről fejtette ki álláspontját.

II. A TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁSKÖRE KITERJED AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ ELBÍRÁLÁSÁRA

7. A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörének kérdése az Alaptörvény 37. cikkének (4) bekezdésében foglaltak miatt merül fel a jelen eljárás során, mivel e rendelkezés a fennálló gazdasági helyzetben egyes közpénzügyi törvények felülvizsgálata során korlátozza a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét. Ezzel kapcsolatban a Tisztelt Alkotmánybíróság kérdéseit két csoportba lehet sorolni:
- (i) Van-e helye az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében foglalt köztehetítípusok nyelvtani, vagy funkcionális értelmezésének, és ez vezethet-e ahhoz, hogy a felsorolásban nem szereplő, fizetési kötelezettség-típus a tartalma alapján a hatáskör korlátozó klauzula hatálya alá essen?
 - (ii) Kiterjed-e az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerinti hatásköri korlátozás a Kormányrendeletre is annak ellenére, hogy az nem törvény, hanem kormányrendelet?
8. Az alábbiakban az Indítványozó e két jogkérdéscsoporttal kapcsolatban fejt ki álláspontját. Ezelőtt azonban az Indítványozó rá kíván mutatni arra, hogy az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében meghatározott (i) jogszabálytípus (törvény) és (ii) szabályozási tárgykör (*inter alia* központi adónemek, illetékek járulékok) **konjunktív feltételek** a Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköri korlátjának megállapíthatóságához. Így amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság akár arra a következtetésre jut, hogy a Hozzájárulás nem tartozik bele a hatáskör korlátozásban felsorolt **szabályozási tárgykörökbe**, akár arra, hogy a Kormányrendelet **jogszabálytípusából fakadóan** nem sorolható a hatásköri korlátozás hatálya alá, az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerinti hatásköri korlát nem fogja akadályozni az Indítványozó alkotmányjogi panaszának érdemi elbírálását.

⁵ Idéző Végzés, Melléklet, 2. pont.

⁶ Idéző Végzés, Melléklet, 3. pont.

II.1 Az Alaptörvény teleologikus értelmezése alapján a Hozzájárulás nem minősül adónak

9. A Tisztelt Alkotmánybíróság első kérdése az Alaptörvényre irányadó értelmezési módszerre, valamint ennek az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében meghatározott szabályozási tárgykörökre való alkalmazására irányult.

10. Az Alaptörvény értelmezését megalapozó szabályt az R) cikk (3) bekezdése tartalmazza, mely szerint:

„Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.”

11. Az Alaptörvény értelmezésére ennek megfelelően elsődlegesen a cél szerinti, másszóval funkcionális értelmezés az irányadó. Ezt erősíti meg a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata is.⁷ A funkcionális értelmezés a tételezett norma célkitűzéséhez (*ratio legis*) igazodik, ahhoz a vélelmezett és észszerű célhoz, amit a jogalkotó (alkotmányozó) a szabályozással el akart érni.⁸ A cél szerinti értelmezés nem feltétlenül az eredeti jogalkotói (szubjektív) szándékot keresi, hanem a jog társadalmi rendeltetéséhez fűződő célt; a normában foglalt cél megvalósulása, érvényre juttatása az ezen metodika szerinti preferált interpretáció.⁹ Az alkotmányszöveg esetén **fontosabbnak tekinthető az objektív cél**, mivel ennek érvényesítésén keresztül „*az alkotmány élő intézmény marad és a jelent megszabadítja a múlt fogságából*”.¹⁰

12. Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésének funkcionális értelmezése az alábbiak szerint álláspontunk szerint kizárja, hogy a hatásköri korlátozás kiterjedjen a taxatív módon meghatározott köztehetítípusokon túli közbefizetésekre, így például a Hozzájárulásra.

13. A funkcionális értelmezés kiindulópontjának számító objektív jogalkotó szándék elsődlegesen az Alaptörvény indokolásából ismerhető meg, ahogyan azt a Tisztelt Alkotmánybíróság is alkalmazta korábban az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek értelmezésére.¹¹ Az Alaptörvény indokolása azonban, se a 37. cikkhez, se egyéb alaptörvényi rendelkezésekhez fűzött indokolásnál nem említi a 37. cikk (4) bekezdésében foglalt hatáskör korlátozás mögött húzódó jogalkotói szándékot. Az Indítványozó rámutat, hogy mikor a jogalkotó vagy alkotmányozó eredeti szándéka nem ismerhető meg elsődleges forrásokból, kiemelt figyelmet kell fordítani annak elkerülésére, hogy a jogalkalmazó kizárólag az értelmezett normatartalom alapján saját maga próbálja meg rekonstruálni a jogalkotói szándékot. Ezáltal ugyanis könnyen megeshet, hogy a jogalkalmazó hatáskörén túllépve jogalkotói szerepet vesz fel, súlyosan megsértve a hatalommegosztás Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében is deklarált követelményét.

14. A fentieket szem előtt tartva a Tisztelt Alkotmánybíróság is a következő általános megállapításokra jutott az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésével kapcsolatban:

- (i) a 37. cikk (4) bekezdését **megszorító módon** kell értelmezni, amely a Tisztelt Alkotmánybíróság Alkotmányvédelmi funkciójából ered:

⁷ Ld. például 3128/2022. (IV. 1.) AB határozat, 151. bekezdés.

⁸ Bodnár Eszter – Pozsár-Szentmiklósy Zoltán: Alkotmány, alkotmányosság. In: Bodnár Eszter – Pozsár-Szentmiklósy Zoltán (szerk.): *Alkotmányos tanok I.* Budapest, 2021, p. 36.

⁹ Tóth J. Zoltán: A jog (jogi norma) mint nyelvi jelenség. Jogértelmezés. In: Tóth J. Zoltán: *Jogalkotástan. Jogdogmatikai és jogszabályszerkesztési ismeretek.* Budapest, 2019, p. 63–64. Egyes álláspontok szerint a szubjektív teleologikus értelmezés inkább a „jogalkotói akarat” feltárására törekvő történeti értelmezésbe (*interpretatio historica*) tartozó önálló kategória. Ld. uo., 64.

¹⁰ Szente Zoltán: *Érvelés és értelmezés az alkotmányjogban.* Budapest–Pécs, 2013, p. 167.

¹¹ 3128/2022. (IV. 1.) AB határozat, 151. bekezdés.

- (a) „Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése pedig az alkotmányossági vizsgálat alól tesz kivételt, és zárja ki főszabályként az adott tárgyköröket az Alkotmánybíróság által felülvizsgálható jogszabályok közül. Ezért a felsorolt határozatoknak a költségvetési törvény fogalmára vonatkozó értelmezése azzal irányadó, hogy az Alkotmánybíróság alkotmányvédelmi szerepéből és funkciójából következően a hatáskörkivételt megszorítóan kell értelmezni.”¹²
- (b) „A kivételes rezsim alatt álló jogszabályoknak ugyanis mindegyike törvény, nevezetesen a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvény. Az alkotmányossági felülvizsgálatot szűkítő szabály alkalmazási hatálya alá kizárólag a felsorolt normák tartoznak. Ez a megközelítés áll összhangban a hatáskörkivétel megszorító értelmezésével, ami az Alkotmánybíróság alkotmányvédelmi szerepéből és funkciójából következik.”¹³
- (c) „[A]z alkotmányossági felülvizsgálatot korlátozó szabály alkalmazási hatályát az Alkotmánybíróság alkotmányvédelmi funkciójával összhangban megszorítóan értelmezi.”¹⁴
- (ii) Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése **zárt felsorolást tartalmaz**: „Az Alkotmánybíróság a megszorító értelmezés nyomán haladva azt is kidolgozta már a gyakorlatában, hogy a zártkörű felsorolásban szereplő törvények egyes normái tartalmi vizsgálat alapján sorolandók a korlátozás hatálya alá. Ily módon érvényesül a hatásköri korlát jelentésének a kibontásakor a tartalom elsődlegessége a formával szemben.”¹⁵
15. A Tisztelt Alkotmánybíróság kiemelte, hogy a taxatív listában kizárólag „a helyi adók központi feltételeiről szóló törvény” és „hat egyéb pénzügyi tárgyú törvény” kapott helyet.¹⁶ Az utóbbi hat tárgykör a központi költségvetés, a központi költségvetés végrehajtása, a központi adónemek, az illetékek, a járulékok és a vámok. Ahogy azt a Tisztelt Alkotmánybíróság is megállapította Idéző Végzésében, a hozzájárulás egy olyan köztehertípus, amely nem szerepel a taxált közterhek között.¹⁷
16. A hatásköri korlátozás zárt felsorolásában négy különböző köztehertípust jelöl meg: adó, illeték, járulék, vám. A jogalkotó nem a tágabb „közteher”, „közbefizetés”, vagy Magyarország gazdasági stabilitásáról 2011. évi CXCV. törvény („**Stabilitási törvény**.”) 28. § megfogalmazását átvéve, „az állam közvetlen ellenszolgáltatása nélküli - rendszeres vagy rendkívüli fizetési kötelezettség” kifejezéseket használta, hanem kifejezetten és kizárólag négyfajta közterhet sorolt fel, melyből a hozzájárulást kihagyta annak ellenére, hogy a hozzájárulás típusú közterhek nem az Alaptörvény hatálybalépése után épültek be a magyar jogrendbe. Még maga a Stabilitási törvény is az Alaptörvény hatálybalépése előtt,

¹² 40/2012. (XII. 6.) AB határozat, Indokolás [20], megerősítőleg idézi: 3157/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [29]; 34/2019. (XI. 29.) AB határozat, Indokolás [36].

¹³ 8/2019. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [40].

¹⁴ 2/2022. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [23].

¹⁵ 34/2019. (XI. 29.) AB határozat, Indokolás [38].

¹⁶ 20/2021. (V. 27.) AB határozat, 23. bekezdés.

¹⁷ Idéző Végzés, Melléklet, 2. bekezdés: „Az R.-ben foglalt hozzájárulás elnevezése szerint azonban egyik, a felsorolásban szereplő köztehertípusba sem tartozik.”

2011. december 31-én lépett hatályba, amely az alkotmányjogi panaszban korábban kifejtettek szerint kifejezetten elkülöníti az adó és a hozzájárulás típusú közterheket.¹⁸

17. Egy olyan taxatív felsorolás megalkotásakor, amely bizonyos közteher típusokat kifejezetten tartalmaz, másokat viszont egyáltalán sem, a jogalkotó szándéka kizárólag az lehetett, hogy a nem taxált közteher típusokra ne terjedjen ki a felsorolás. Kiemelten igaz ez akkor, ha a zárt felsorolást egy olyan rendelkezés tartalmazza, amelyet megszorítóan, azaz a felsorolt elemek szűk, egzakt jelentésén túl nem terjeszkedve kell értelmezni. Ettől eltérő következtetésre csak a jogalkotói szándék áttörésével lehetne jutni, hiszen ezesetben (i) a taxáció nyílt, példalózó felsorolássá válna, (ii) a megszorítóan értelmezendő rendelkezés pedig kiterjesztően értelmezendő rendelkezéssé alakulna át. Ez tehát mind a jogalkotó szándékával, mind a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlatával ellentétes, *contra constitutionem* jogértelmezést kívánna meg.
18. Ezt a következtetést erősíti a Stabilitási törvény és az Alaptörvény kodifikációjának szoros időbeli kapcsolata is, hiszen mindkét törvény 2011-ben került kihirdetésre (az Alaptörvény 2011. április 25-én került kihirdetésre, míg a Stabilitási törvény 2011. december 30-án). A jogalkotó tehát a Stabilitási törvény kodifikációjakor, mely az adókat és a hozzájárulásokat annak 28. §-ában eltérő közteherként hivatkozza, tisztában volt azzal, hogy az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerinti hatásköri korlát az adótörvényekre igen, azonban a hozzájárulásokkal kapcsolatos törvényekre nem terjed ki.
19. Azt a pénzügyminiszter sem állította a PM Beadványban, hogy a Hozzájárulás illeték, járulék vagy vám lenne. Sőt, a pénzügyminiszter álláspontja még csak nem is az, hogy az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében felsorolt közteher típusok ne alkotnának zártkörű felsorolást. A pénzügyminiszter álláspontja csupán az, hogy a Hozzájárulás adónak tekinthető, így az a hatásköri korlátban szereplő taxatív szabályozási tárgykörök egyikéhez tartozik. Ez azonban téves megállapítás az alábbiak szerint.
20. A pénzügyminiszter álláspontja szerint az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében használt „központi adónem” fogalom valójában tágabban értelmezendő, mint az „adó” *terminus technicus*. Ennek alátámasztáshoz a pénzügyminiszter az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény („Art.”) 6. § (2) bekezdés a) pontját hívta fel, amely szerint:

„az adóval, a járulékkal, az illetékkel, a hozzájárulással, a díjjal összefüggő, a központi költségvetés, az Alapok vagy az önkormányzati költségvetés javára teljesítendő, törvényen, önkormányzati rendeleten alapuló kötelező befizetésre (a továbbiakban együtt: adó)”
21. A pénzügyminiszter azzal érvel, hogy mivel az Art. ezen, a törvény tárgyi hatályát meghatározó rendelkezésben a bizonyos közterhekre (köztük a hozzájárulásra) együttesen „adó”-ként hivatkozik, a hozzájárulás az Alaptörvény alkalmazásában is adónak minősül. Ez az állítás azonban nem következik az Art.-ből, és különösen nem hathat ki az Alaptörvény fogalmainak értelmezésére, ahogyan azt az alábbiakban részletesen is levezetjük.
22. **Egyrészt**, már a pénzügyminiszter kiindulópontja sem állja meg a helyét, miszerint az Alaptörvényben használt „központi adó” kifejezés tágabb lenne, mint az „adó”. Épp ellenkezőleg, a központi adók az adók egyik altípusának minősülnek. Többek között az

¹⁸ Stabilitási törvény, 28. § (1) bekezdés: „(1) Magyarországon minden természetes személy, jogi személy és más jogalany
a) * adó, járulék, hozzájárulás, vagyonszerzési illeték, pótlék vagy más hasonló - az állam közvetlen ellenszolgáltatása nélküli - rendszeres vagy rendkívüli fizetési kötelezettség, továbbá
b) * az állami közhatalom birtokában nyújtható szolgáltatásért, eljárásért fizetendő felügyeleti díj, eljárási és felügyeleti illeték, igazgatási szolgáltatási díj, pótdíj
[az a) és b) pont a továbbiakban együtt: fizetési kötelezettség] teljesítésével járul hozzá a közös szükségletek fedezetéhez.”

önkormányzatok által kivetett helyi adók sem tartoznak a központi adók körébe az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésének alkalmazásában, ahogyan arra a Tisztelt Alkotmánybíróság is rámutatott korábbi gyakorlatában.¹⁹

23. **Másrészt**, az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében foglalt „központi adónem” fogalom **anyagi jogi jelentése** a releváns a hatásköri korlát vizsgálatakor, ahogyan azt a Tisztelt Alkotmánybíróság is megjegyezte.²⁰ Az Art. 6. § (2) bekezdés a) pontja ezzel szemben nem anyagi jogi értelemben definiálja a hozzájárulást adóként. Az Art.-ben alkalmazott „a továbbiakban együtt: adó”, fordulat mindössze egy kodifikációs csoportosítási eszköz, melynek szerepe az Art-n belüli felesleges ismétlések és hosszú felsorolások elkerülése, nem pedig egyes fogalmak anyagi jogi vagy akár eljárásjogi szempontból releváns definiálása. Ezt erősíti meg a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII. 14.) IRM rendelet („JsZR.”) 5. § (3) is, amely az Art. Kodifikálásakor is alkalmazandó volt:

„5. § (1) Ha a jogszabály tervezetének a szövegében ismétlődően valamely kifejezés, szókapcsolat, szövegrész fordul elő, az ismétlődő elem helyett rövid megjelölést lehet alkalmazni.

(2) A rövid megjelölést a rövidíteni kívánt elem első előfordulásakor kell meghatározni, és a további használatra utaló „a továbbiakban:” kifejezéssel együtt, zárójelben kell feltüntetni.

(3) Ha a rövid megjelölés a felsorolás elemeire együttesen vonatkozik, a további együttes használatra az „a továbbiakban együtt:” kifejezéssel kell utalni.”

24. Az Igazságügyi Minisztérium (pontosabban a 2010-ben megszűnt Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium) útmutatót, azaz kommentárt („**Útmutató**”) is készített a JsZR.-hez, amely megerősíti, hogy a „továbbiakban együtt.” kifejezés szerepe csupán a rövid, tömör szövegezés biztosítása, a felesleges körmondatok elkerülése.²¹

„A jogszabályi rendelkezés egyértelműségét szolgálja, ha az ismétlődő kifejezés, szókapcsolat vagy szövegrész helyett rövid megjelölést alkalmazunk. Ez az eszköz biztosítja, hogy a jogszabály szövege röviden, tömören megfogalmazva is a kívánt jelentéstartalmat hordozza, ne legyen szükség bonyolult szövegezésre, körmondatba foglalásra.

Rövid megjelölés alkalmazásával elkerülhető, hogy a jogszabály szövege valamely felsorolást értelmező rendelkezésben fogalmazzon meg, hiszen ilyen esetben értelmezésre valójában nincs szükség.”

¹⁹ 20/2021. (V. 27.) AB határozat, „Ezek alapján az Alkotmánybíróság azt állapította meg a bírói indítványok alapján eljárva, hogy az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése részét képező zártkörű törvényi listában a helyi adók központi feltételeiről szóló törvény kapott helyet hat egyéb pénzügyi tárgyú törvény mellett. A törvényeket tartalmazó felsorolásban tehát a helyi adókról szóló önkormányzati rendeletek nem szerepelnek. Figyelemmel arra is, hogy az Alkotmánybíróság az előző pontban megállapította, hogy a jelen eljárásban a vizsgálat tárgyát törvény - így különösen a Hatv. - nem képezi, a hatásköri korlát nem vonatkozik az Ör. sérelmezett szabályának közvetlen alkotmányossági felülvizsgálatára. A 3285/2020. (VII. 17.) AB határozat indokolásának [25]-[31] bekezdései is azt támasztják alá, hogy az Alkotmánybíróság teljes hatáskörben vizsgálhatja az önkormányzati adórendeleteket.”

²⁰ 3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, 16. bekezdés: „Az adójogi normák közül az esik a hatásköri korlátozás alá, amely tartalmilag, azaz anyagi jogi értelemben hozzátartozik valamelyik adónem törvényi tényállásához függetlenül attól, hogy melyik jogforrásban található {lásd például: 22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [8]-[9]}. Az adóitényállás azokat az elemeket, törvényi szabályozási egységeket öleli fel, amelyek megvalósulása esetén anyagi jogi adókötelezettség keletkezik.”

²¹ Útmutató a jogszabály-szerkesztéshez (elérhető:

<https://web.archive.org/web/20110317012013/http://kodifikacio.irm.gov.hu/node/93>)

25. Az Útmutató egy példát is biztosít a kifejezés megfelelő használatára, amely tovább erősíti az Indítványozó álláspontját:

„Kiváltható például az alábbi értelmező rendelkezés:

„1. § E rendelet alkalmazásában

1. tej: a tehéntej, a juhtej és a tejsavó,

[...]

3. § Tejet forgalomba hozni kizárólag a Hivatal engedélyével lehet.

4. § A teje vonatkozó minőségi követelmények betartását a Hivatal ellenőrzi.’

A következő példa szerint:

‘3. § Tehéntejet, juhtejet vagy tejsavót (a továbbiakban együtt: tej) forgalomba hozni kizárólag a Hivatal engedélyével lehet.’”

26. Nyilvánvaló, hogy a tejsavó (a tej alvasztása és leszűrése után visszamaradó folyadék) nem tej, a példa szerint arra mégis a tej kifejezést alkalmazza a jogszabály a rövidítés érdekében, az adott jogszabályon belül, ez azonban értelemszerűen nem lépheti túl a jogszabály határait és nem vehető alapul más jogszabályok fogalmai értelmezése során. Több hasonló példa létezik a magyar jogrendszerben:

- (i) **A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, 100. §:** „[...] a munkaszerződésben, a munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt szabályozó szerződésben vagy a kinevezési okiratban (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: munkaszerződés)”.

Se a munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyt szabályozó szerződés, se a kinevezési okirat nem minősül munkaszerződésnek anyagi jogi értelemben.

- (ii) **A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény, 12. § (1) bekezdés:** „Az adó alanya (3. §) az, aki a naptári év (a továbbiakban: év) első napján az építmény tulajdonosa. Több tulajdonos esetén a tulajdonosok tulajdoni hányadaik arányában adóalanyok. Amennyiben az építményt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyoni értékű jog terheli, az annak gyakorlására jogosult az adó alanya. (A tulajdonos, a vagyoni értékű jog jogosítottja a továbbiakban együtt: tulajdonos).”

Dologi jogi szempontból a vagyoni értékű jog jogosítottja nem tulajdonos.

- (iii) **A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény, 38/A. § (2) bekezdés c) pont:** „az ingatlan használatának akadályozásával (korlátozásával), valamint piaci értékének csökkenésével okozott kárt az engedélyes az ingatlan tulajdonosának, használójának (a továbbiakban együtt: tulajdonos) köteles megtéríteni.”

A (ii) pontban foglalt példához hasonlóan a használó dologi jogi értelemben nem tulajdonos.

27. **Megállapítható tehát, hogy az Art. pénzügyminiszter által hivatkozott rendelkezése alkalmatlan annak alátámasztására, hogy a hozzájárulás, mint köztelhertípus anyagi jogi értelemben adónak minősülne.**

28. **Harmadrészt**, a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatában kifejtette, hogy a közterhek különböző típusát az államháztartásról szóló törvény, jelenleg tehát az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény („Áht.”) határozza meg. Az Áht. 6. § (3)

bekezdésének c) pontja pedig az adókat, illetékeket, járulékokat és hozzájárulásokat **eltérő közhatalmi bevételként** ismeri el.²²

29. **Továbbá**, a Tisztelt Alkotmánybíróság egy hozzájárulás típusról, az egészségügyi hozzájárulásról kifejezetten megállapította, hogy az nem adó.²³ Ezt az értelmezést követte a Legfelsőbb Bíróság is, kiemelve, hogy az Art. vizsgált közteherre való alkalmazhatósága nem alapozza azt, hogy a közteher anyagi jogi értelemben adó lenne.²⁴
30. **Végül**, a Tisztelt Alkotmánybíróság Idéző Végzésében is azt fektette le, hogy az adó és a hozzájárulás eltérő köztehertípusok.²⁵
31. **Összegezve, az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésének funkcionális, de megszorító értelmezése szerint az adó és a hozzájárulás két, anyagi jogi értelemben eltérő köztehertípus, így a hatásköri korlátozás a hozzájárulásokkal kapcsolatos jogszabályok vizsgálatára semmiképp nem terjed ki. Ennek megfelelően a Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre fennáll az Indítványozó alkotmányjogi panaszával érintett Kormányrendelet Hozzájárulással kapcsolatos rendelkezéseinek érdemi vizsgálatára.**

II.2 A Kormányrendelet jogszabálytípusából eredően sem tartozik a hatásköri korlátozással érintett jogszabályok közé

32. A Tisztelt Alkotmánybíróság második kérdése arra irányult, hogy a Kormányrendeletet jogszabálytípusára tekintettel lehet-e úgy kezelni, mint amelyre kiterjedhet az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerinti hatásköri korlát tekintettel arra, hogy a Kormányrendelet ún. „veszélyhelyzeti rendelet”.²⁶
33. A kérdés megválaszolásának kiindulópontja a fenti II.1. fejezetben kifejtettekhez hasonlóan az, hogy az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdését nem lehet kiterjesztően értelmezni és az zártkörű felsorolást tartalmaz a hatásköri korláttal érintett jogszabályokról.

²² Áht. 6. § (3) bekezdés b) pont: „Működési bevételek - és azok kiemelt előirányzatai - azok közgazdasági jellege szerint [...] b) a közhatalmi bevételek, amelyek az **adókból**, illetékekből, járulékokból, **hozzájárulásokból**, bírságokból, díjakból és más fizetési kötelezettségekből származnak”.

²³ 1103/B/1998. AB határozat: „Az Alkotmánybíróság az Abh. rendelkező részében - az egészségügyi hozzájárulást elhatárolva a társadalombiztosítási járulékoktól - kimondta "az egészségügyi hozzájárulás a társadalombiztosítási jogviszonyon kívül eső, olyan adó jellegű fizetési kötelezettség, amely nem érinti az egészségügyi szolgáltatások igénybevételére irányuló jogosultságot". (ABH 1997, 234.) Az egészségügyi hozzájárulás tehát - a szolidaritási elv érvényesíthetősége érdekében - az egészségügyi intézményrendszer finanszírozhatóságának közvetlen forrásává vált. Az egészségügyi hozzájárulás mindezen sajátosságai (legfőképpen közvetlen célhoz rendeltsége) miatt nem adó, hanem adó jellegű közteher.”

Megerősítőleg idézi például: 1103/B/1998. AB határozat.

²⁴ Legfelsőbb Bíróság, KGD2008. 177.: „A felperes jogi álláspontjával szemben a Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint az egészségügyi hozzájárulás még lényegében sem azonos a személyi jövedelemadóval, így nem tartoznak a kettős adóztatás elkerülése érdekében kötött nemzetközi szerződések hatálya alá. Az Szja tv. az adóbevételek biztosítása érdekében, az állampolgárok közterhekkel való hozzájárulásának alkotmányos kötelezettségéből kiindulva megalkotott törvény. A törvény hatálya a 2. § (1) bekezdése értelmében a magánszemélyre, annak jövedelmére és az e jövedelemmel összefüggő adókötelezettségére terjed ki. Ezzel szemben az Eho tv. az egészségügyi szolgáltatásokra szolidaritási elv alapján jogosultak ellátásai, pénzügyi fedezetének biztosítása és az arányos közteherviselés elvének érvényesítése érdekében megalkotott törvény. Nem adó, hanem az 1. § (2) bekezdése értelmében adójellegű fizetési kötelezettség. A felperes által hivatkozott 37/1997. (VI. 11.) AB határozat is megállapítja, hogy az egészségügyi hozzájárulás adó jellegű fizetési kötelezettség, amely nem érinti az egészségügyi szolgáltatások igénybevételére irányuló jogosultságot. Adójellegű, tehát mögöttes jogszabályként az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) alkalmazandó eljárási szabályként. **Önmagában azonban az Art. alkalmazásának előírásával még nem válik adóvá, különösen nem személyi jövedelemadóvá.**”

²⁵ Idéző Végzés, Melléklet, 2. pont: „Az R.-ben foglalt hozzájárulás elnevezése szerint azonban egyik, a felsorolásban szereplő köztehertípusba sem tartozik”

²⁶ Idéző Végzés, Melléklet, 2. pont.

34. Ahogyan arra a Tisztelt Alkotmánybíróság is rámutatott Idéző Végzésében, az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében foglalt hatásköri korlát kizárólag törvényekre terjed ki, egyéb típusú jogszabályra vagy egyedi így például kormányrendeletekre nem. Ezen az sem változtat, hogy a Kormányrendeletet a jogalkotó az Alaptörvény 51. cikke alapján kihirdetett veszélyhelyzet során alkotta.
35. A Tisztelt Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése kizárólag **törvényeket (törvényi rendelkezéseket) veszi ki** bizonyos körben az alkotmányossági vizsgálat alól.²⁷ Ezen következtetése alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság úgy határozott, hogy a jogegységi határozatok vizsgálatára korlátozás nélkül kiterjed a hatásköre.²⁸
36. Annak megválaszolásához, hogy mi volt a jogalkotó célja azzal, hogy kizárólag törvények vizsgálatára kiterjedően korlátozta a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét, meg kell vizsgálni a törvények és kormányrendeletek Alaptörvényben meghatározott lényegi eltéréseit. A jogalkotásra vonatkozó általános szabályokat az Alaptörvény T) cikke határozza meg, amelynek (1)-(2) bekezdései szerint:

„(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet, valamint a hadiállapot vagy a szükségállapot kihirdetésének Kormány általi kezdeményezését követően és a különleges jogrendben alkotott jogszabály kihirdetésének szabályait.

(2) Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet.”

37. Az Alaptörvény tehát a jogszabályok lényegi, azaz érvényességükhöz szükséges tulajdonságaként jelöli meg a jogalkotó személyét. Az Alaptörvény 1. cikk (2) bekezdés b) pontja szerint **az Országgyűlés alkot törvényeket**. Továbbá, az Alaptörvény 15. cikkének (3) bekezdése alapján **a Kormány alkot kormányrendeletet. Az Alaptörvény ennek megfelelően tisztán megkülönbözteti ezen két jogszabálytípust az alanyi jogforrás, azaz a jogalkotó személye szerint**. Erre vonatkozó *lex specialis* szabályt az Alaptörvény veszélyhelyzeti jogalkotásra vonatkozó 53. cikk (1) bekezdése sem tartalmaz:

„A Kormány különleges jogrendben rendeletet alkothat, amellyel - sarkalatos törvényben meghatározottak szerint - egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.”

²⁷ 2/2016. (II. 8.) AB határozat, 25. bekezdés: „Az Alaptörvény e rendelkezése a törvényeket (törvényi rendelkezéseket) veszi ki az alkotmányossági vizsgálat alól. A jogegységi határozatra a korlátozás nem terjed ki, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a KJE érdemi alkotmányossági vizsgálatának akadályja nincs.”

²⁸ *Ibid.*

38. A fenti rendelkezés alapján tehát veszélyhelyzetben a Kormány nem törvényt, hanem változatlanul kormányrendeletet alkot. Különleges jogrendben tehát nem a kormány által megalkotható **tárgyi jogforrás típusa** változik, hanem a **tárgyi jogforrás által megállapítható kötelező magatartási szabályok**. Ugyanakkor az Indítványozó rámutat, hogy az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése kettős, konjunktív szempontrendszer szerint határozza meg azt, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre korlátlanul kiterjed-e egy adott jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés vizsgálatára:

- (i) a jogforrás típusa; **és**
- (ii) a jogforrás által meghatározott kötelező magatartási szabályok.

39. Amennyiben ezen kritériumok közül bármelyiknek nem felel meg a vizsgálandó jogszabály, arra kiterjed a Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre.²⁹ Az Indítványozó nem vitatja, hogy a kormány szabályozási jogköre tágabb veszélyhelyzet alatt. Ez azonban nem változtat a tényen, hogy ezen tágabb szabályozási jogkörét kizárólag kormányrendeletek megalkotása útján gyakorolhatja. Ennek megfelelően a veszélyhelyzet során az megtörténhet, hogy a kormány kivételesen az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében meghatározott egyik szabályozási tárgykörben jogszabályt alkothat. Az azonban még veszélyhelyzet során is kizárt, hogy a kormány törvényt alkosson, megfelelően ezzel az (i) számú kritériumnak. A hatásköri korlát jogszabálytípusra vonatkozó kitétele alól a Tisztelt Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában két, egymással összefüggő kivételt állapított meg:

- (i) Nem vizsgálhat a Tisztelt Alkotmánybíróság rendeleteket (tipikusan végrehajtási rendeleteket), amennyiben azok alaptörvény-ellenessége csak egy olyan törvény együttes vizsgálatával lenne elbírálható, amely törvény vizsgálatára nem terjed ki a Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése okán.

Erre gyakorlati példa egy végrehajtási rendelet, amely a központi költségvetésről szóló törvény felhatalmazása alapján került elfogadásra, és amely alaptörvény-ellenessége a központi költségvetésről szóló törvény párhuzamos vizsgálata nélkül nem lenne elbírálható.³⁰

- (ii) Szintén nem terjed ki a Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre különleges jogrendben alkotott kormányrendeletek vizsgálatára sem, ha az egy olyan törvény rendelkezéseitől való eltérést ír elő, amely törvény vizsgálata egyébként az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerinti korlátozás alá esne.

Ez utóbbi értelmezést a 3234/2020. (VII. 1.) AB határozat alkalmazta, amelynek tárgya egy olyan veszélyhelyzeti kormányrendelet volt, ami a 2020. évi központi költségvetésről szóló törvény eltérő alkalmazásáról rendelkezett, elvonva a gépjárműadóból származó bevételek helyi önkormányzatoknak átengedett 40%-át.³¹

40. Ezen két kivétel közötti lényegi összefüggés az, hogy mindkettő esetén az Alkotmánybíróságnak valójában nem rendeletet, hanem a rendelettel inherens kapcsolatban

²⁹ Lásd jelen beadvány 8. bekezdés.

³⁰ 744/B/2010. AB végzés: „Jelen ügyben megállapítható, hogy a Kormány a Költségvetési Törvény szabályai és felhatalmazó rendelkezései alapján alkotta meg a Vhr.-t. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó által a Vhr. rendelkezéseiben vizsgálni kért alkotmányossági probléma csak a Költségvetési Törvény szabályaival együttesen értelmezhető. Mindezek miatt az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a Vhr. alkotmányossági vizsgálata önmagában nem végezhető el, az ennek vizsgálatára irányuló indítvány osztja a Költségvetési Törvény vizsgálatát kezdeményező indítvány sorsát.”

³¹ 3234/2020. (VII. 1.) AB határozat, 24-26. bekezdések.

álló törvényt kellene vizsgálnia. Az (i) számú kivétel esetén a rendelet vizsgálata – tekintve, hogy egy törvény végrehajtási rendeletéről volt szó – nem lenne elvégezhető a kapcsolódó törvény vizsgálata nélkül. A (ii) számú kivételnél pedig valójában nem a rendeletet kellene vizsgálnia a Tisztelt Alkotmánybíróságnak, hanem azon törvényt, amely eltérő alkalmazásáról rendelkezett a kormányrendelet. Ez megteremtette a szükséges kapcsot az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében lefektetett hatásköri korlát és a hatásköri korláttal érintett tárgyi jogforrás, azaz a törvény között. Ezen kivételek tehát nem mutatnak túl az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésében meghatározott kettős (jogforrás típusa és szabályozási tárgykör) korláton.

41. A Kormányrendelet Indítványozó alkotmányjogi panaszában támadott rendelkezései ugyanakkor nem esnek a fenti kivételek hatálya alá. Ahogyan a Tisztelt Alkotmánybíróság maga is rámutatott, a Hozzájárulás „nem egy korábban már létező adónemből származó bevétel megosztásának módját szabályozza a hatályos költségvetési törvénytől való eltérést előírva, hanem egy új típusú közterhet vezet be.”³² A Kormányrendeletre nem kapcsolódik olyan törvény, amelynek alaptörvény-ellenességéről akár közvetetten kellene döntenie a Tisztelt Alkotmánybíróságnak ahhoz, hogy a Kormányrendeletet érdemi vizsgálatnak tudja alávetni. Sem azért, mert a Kormányrendelet egy másik törvénytől elválaszthatatlan jogszabály lenne, sem azért, mert a Kormányrendelet egy másik törvény eltérő alkalmazásáról rendelkezne.
42. **A Kormányrendelet esetén tehát nem áll fenn a fent bemutatott két kivételt összekötő kritérium, miszerint annak vizsgálata egyúttal ténylegesen egy törvény vizsgálatát szükségeltetné.** Az Indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésének jelentése nem terjeszthető ki olyan mértékben, hogy az tisztán kormányrendelet útján meghatározott magatartási szabályokra is kiterjedjen. Ez ellentétes lenne mind a rendelkezés megszorító értelmezésének követelményével, mind a Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatával, és egyúttal az Alaptörvény céljával ellentétes módon korlátozná a Tisztelt Alkotmánybíróság alkotmányvédő szerepét.

III. A HOZZÁJÁRULÁST AZ INDÍTVÁNYOZÓNAK KELL MEGFIZETNIE

43. A Tisztelt Alkotmánybíróság egyetértett az Indítványozó azon megállapításával, hogy a Hozzájárulás köteles légi személyszállítási tevékenységet nem végezhetik a Hozzájárulás adminisztrálására kötelezett földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezetek.³³ A Tisztelt Alkotmánybíróság szavaival élve ezen „*sajátos szabályozási megoldás*” miatt szükséges annak tisztázása, hogy „*miként történik az R. szerinti hozzájárulás elszámolása a légitársaság és a földi kiszolgálást végző gazdasági társaság között*”.³⁴ E körben az alábbi tájékoztatást adjuk a Tisztelt Alkotmánybíróság részére.
44. A Kormányrendelet 5. § (7) bekezdése alapján a Hozzájárulást havonta, a tárgyhót követő hónap 20. napjáig kell teljesíteni. Az Indítványozó az alkotmányjogi panaszát 2022. július 1. napján, azaz a Kormányrendelet hatálybalépésének első napján terjesztette elő, így nem volt lehetősége okirati bizonyítékkal is alátámasztani, hogy a Kormányrendelet alapján nem csupán őt terheli a Hozzájárulás, hanem azt ténylegesen meg is fizeti. Az alkotmányjogi panasz előterjesztése óta eltelt hónapokra tekintettel már ezen bizonyítékokkal is rendelkezik az Indítványozó, amik alátámasztják, hogy a Hozzájárulásból egy fillért sem viselnek a földi kiszolgálók, azt a gyakorlatban ők csak beszedik az általuk kiszolgált légitársaságoktól.

³² Idéző Végzés, Melléklet, 2. pont.

³³ Idéző Végzés, Melléklet, 3. pont.

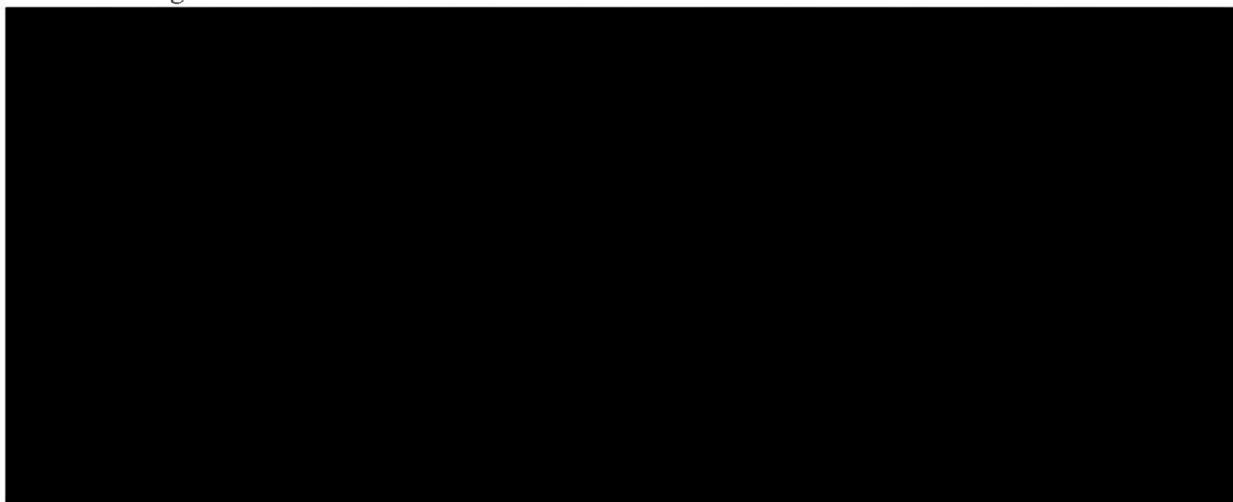
³⁴ Idéző Végzés, Melléklet, 3. pont.

45. Az Indítványozó alkotmányjogi panaszához **I/8. számon** már csatolta a számára földi kiszolgálást végző gazdasági társaság, a Celebi Ground Handling Hungary Kft. („**Celebi**”) által 2022. június 9. napján küldött értesítést, melyben a Celebi egyértelművé tette, hogy értelmezése szerint a Hozzájárulást nekik a légitársaságoktól kell beszedniük.³⁵
46. A Celebi ezután már az Indítványozó fizetési kötelezettségeinek részletszabályairól küldött újabb levelet az Indítványozó számára 2022. június 27. napján [**I/15. melléklet**]. A Celebi azt javasolta, hogy az Indítványozó a Hozzájárulást előleg formájában, heti rendszerességgel fizesse meg a következő heti induló járatok maximális utasszáma alapján. **A Celebi azt is világossá tette, hogy amennyiben az Indítványozó nem teljesíti a Hozzájárulásból eredő fizetési kötelezettségét, a Celebi azonnali hatállyal, előzetes figyelmeztetés nélkül felfüggeszti az Indítványozónak nyújtott földi kiszolgálási tevékenységét.**³⁶ Az Indítványozó tehát azzal szembesült, hogy amennyiben akár csak egyetlen nap késedelembe esik a fizetéssel, a működése azonnal megbénul, hiszen földi kiszolgálás nélkül képtelen légi személyszállítási szolgáltatásának nyújtására.
47. Az Indítványozó másnap, 2022. június 28-án a Celebinek küldött levelében kifejezte, hogy tisztában van azzal, hogy a Hozzájárulás a légitársaságokat, és nem a földi kiszolgálást végző szervezeteket terheli [**I/16. melléklet**]. Az Indítványozó levelében hivatkozott egy, a Celebivel tartott korábbi egyeztetésére is, melynek eredményeképp a felek abban állapodtak meg, hogy a Celebi korábbi javaslatával ellentétben az Indítványozó nem hetente előlegként, hanem havonta, a ténylegesen felmerülő adótehernek megfelelően, de még a Celebi saját fizetési kötelezettségének esedékessége előtt fogja átutalni a Celebinek a Hozzájárulás esedékes összegét.
48. A Celebi első, 2022. július 1-31. között felmerült Hozzájárulás összegét tartalmazó értesítését 2022. augusztus 2. napján küldte meg az Indítványozó számára [**I/17. melléklet**]. Az értesítő tartalmazza a Celebi által júliusban kiszolgált és az Indítványozó által üzemeltetett járatok utasszámát és az utasszám alapján a járatonként felmerült Hozzájárulás összegét. A Celebi tehát a tárgyhavi Hozzájárulást teljes egészében az Indítványozóra terhelte. Az értesítő alapján az Indítványozónak egyetlen hónap alatt **827.732.100,- forint összegű** fizetési kötelezettsége keletkezett a Légiforgalmi Adóból fakadóan.
49. Az Indítványozó az esedékes 827.732.100,- forintot 2022. augusztus 15. napján utalta át a Celebinek, teljesítve ezzel első, július havi fizetési kötelezettségét [**I/18. melléklet**].

³⁵ Alkotmányjogi panasz, 40-41. bekezdések.

³⁶ I/15. melléklet, 2. oldal: „Kérjük vegye figyelembe, hogy minden fizetési határidő rögzített, és amennyiben a fizetési határidő lejártáig nem teljesül az esedékes fizetés, a szolgáltatásainkat minden további értesítés nélkül felfüggesztjük.”

50. Az Indítványozó ezt követően is minden hónapban teljesítette fizetési kötelezettségét, amelyet az Indítványozó a fent bemutatott júliusi teljesítéssel együtt az alábbi táblázatban összegez:

51. Az Indítványozó havonta tehát átlagosan több, mint [redacted] forint összegű, kevesebb mint fél év alatt pedig közel [redacted] forint összegű Hozzájárulást fizetett meg, mely összeget a Celebi mindössze adminisztrálta és tovább utalta az állami adó- és vámhatóságnak.
52. Tagadhatatlan tehát, hogy az Indítványozó jegyárszámításának alapjaként szolgáló, utasonkénti, jelenleg 35,- euró összegű költsége közvetlenül nő a Hozzájárulás egységnyi, szintén utasonként számítandó mértékével. A gyakorlatban ennek megfelelően a Celebi kiadásaira egyáltalán nincs hatással a Hozzájárulás bevezetése, a társaság csupán adminisztratív szerepet tölt be a közteher befizetése során.
53. A Hozzájárulás természetéből fakad, így teljesen kézenfekvő, hogy a földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezet a légitársaságokra terhel egy olyan hozzájárulást, ami kizárólag a légitársaságok által végezhető tevékenységet terhel, és amelynek jogszabályi elnevezése a „*légitársaságok hozzájárulása*”. Minden ezzel ellentétes feltételezés irracionális és a piacműködés legalapvetőbb szabályaival ellentétes lenne. Olyannyira magától értetődő, hogy a Hozzájárulás a légitársaságokat terheli, hogy azt maga a jogalkotó is teljesen evidensnek tartja az alkotmányjogi panasz 42. bekezdésében korábban részletezettek szerint.

³⁷ [I/17. melléklet]

³⁸ [I/18. melléklet]

³⁹ [I/18. melléklet]

⁴⁰ [I/19. melléklet]

⁴¹ [I/20. melléklet]

⁴² [I/20. melléklet]

⁴³ [I/21. melléklet]

⁴⁴ [I/22. melléklet]

⁴⁵ [I/22. melléklet]

⁴⁶ [I/23. melléklet] és [I/25. melléklet]

⁴⁷ [I/24. melléklet] és [I/26. melléklet].

⁴⁸ [I/24. melléklet] és [I/26. melléklet].

⁴⁹ [I/27. melléklet] és [I/29. melléklet]

⁵⁰ [I/28. melléklet] és [I/30. melléklet]

⁵¹ [I/28. melléklet] és [I/30. melléklet]

54. Végül az Indítványozó rámutat, hogy tudomása szerint más, magyarországi repülőtereken működő földi kiszolgálók is hasonló gyakorlatot követnek a Hozzájárulás légitársaságokra való áthárításával kapcsolatban.

IV. A KORMÁNYRENDELET TÁMADOTT RENDELKEZÉSEI ALAPTÖRVÉNY-ELLENESEK

55. Az Indítványozó alkotmányjogi panaszában már előadta részletes álláspontját a Kormányrendelet Hozzájárulással kapcsolatos egyes rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességéről. Az Indítványozó így korábbi nyilatkozatait fenntartva és a szükségtelen önisméltést elkerülve kizárólag a PM Beadványban foglalt ellenérvekre reagál az alábbiakban.

56. A pénzügyminiszter érdemi ellenérveit három részre oszthatjuk: (i) a Hozzájárulás alaptörvény-ellenes aránytalanságát vitató érvek, (ii) a Hozzájárulás kivetésének visszaható hatályát vitató érvek, valamint (iii) a kellő felkészülési idő hiányát vitató érvek.

IV.1 A Kormányrendelet 5. § (4) bekezdése sérti az arányos köztelherviselés elvét és az Indítványozó tulajdonhoz való jogát

57. A Hozzájárulás arányos köztelherviselés alkotmányos követelményének való megfelelését a pénzügyminiszter az alábbi érvekkel kívánta alátámasztani:

(i) Az Indítványozó árazási politikája „*agresszív és a keresletet rendkívüli módon felduzzasztó*”, ami megalapozta a Hozzájárulás bevezetését.⁵²

(ii) A Hozzájárulás nem példa nélküli, ahhoz hasonló „*légiközlekedési adó*” más országokban is bevezetésre került.⁵³

(iii) A Kormányjelenleg nem tekint zöld adóként a Hozzájárulásra, de nem kizárt, hogy ez a jövőben változni fog. Ez egyben azt is jelentheti, hogy a többi, Kormányrendeletben bevezetett köztelhertípussal ellentétben a Hozzájárulás tartósan a magyar jogrendszer részévé válhat.⁵⁴

58. A pénzügyminiszter felvetéseivel kapcsolatban általánosságban megjegyezhető, hogy azok kivétel nélkül a Hozzájárulással kapcsolatos *ratio legis*-re kísérelnek meg rávilágítani, bemutatva egyúttal a Hozzájárulás bevezetése mögötti politikai megfontolásokat. Azonban a jogalkotói szándék egy közteher aránytalanságának vizsgálatakor irreleváns. Az Indítványozó alkotmányjogi panaszában a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlatán keresztül bemutatta, hogy az arányos köztelherviselés követelményének alkalmazásakor azt kell vizsgálni, hogy a kérdéses közteher konfiskáló jellegű-e, azaz az érintettek vagyonának aránytalan és ésszerűtlen elvonását és eredményezi-e.⁵⁵ **Következésképp, a közteher kivetésének eredménye és nem annak célja az irányadó a közteher arányosságának elbírálásakor.** A pénzügyminiszter által említett körülmények kizárólag a kivetés céljára vonatkoznak, így azok még esetleges megalapozottságuk esetén sem alkalmasak az Indítványozó által előadottak cáfolatára.

59. Ezen felül az Indítványozó a pénzügyminiszter egyes felvetéseivel kapcsolatban az alábbiakra mutat rá.

⁵² PM Beadvány, 2. oldal.

⁵³ PM Beadvány, 2. oldal.

⁵⁴ PM Beadvány, 3. oldal.

⁵⁵ Alkotmányjogi panasz, 67-76. bekezdések.

60. **A pénzügyminiszter első felvetése** a Hozzájárulás bevezetésének szükségességét az Indítványozó árazási politikájához köti. A pénzügyminiszter szerint az Indítványozó agresszív, keresletet felduzzasztó árazást alkalmazva tett szert bevételeire. Az agresszív árazásra való hivatkozással a pénzügyminiszter azt sejteti, hogy az Indítványozó (és kifejezetten az Indítványozó) a versenytársaihoz képest szignifikánsan alacsonyabb árakat határozott meg a piacon való nagyobb részesedés megszerzése érdekében.
61. A pénzügyminiszter állítása megalapozatlan, ugyanis míg az Indítványozó diszkont légitársaságként természetesen azon dolgozik, hogy elérhető árak biztosításával minél elérhetőbbé tegye a légitársaságok árpolitikáját, az Indítványozó árpolitikája semmiképp nem nevezhető agresszívnak. Ellenkezőleg, az Indítványozó árazása a versenytársaihoz képest nem tér el jelentősen. Az Indítványozó egyik versenytársa a magyarországi piacon [REDACTED] amely 2022-es pénzügyi beszámolója alapján utasonként átlagosan 27 euró árbevételt realizál utasonként jegyeladásából [I/31. melléklet]. **Ez pontosan megegyezik az Indítványozó 2022-es jegyeladásokból származó 27 eurós utasonkénti árbevételével.**⁵⁶
62. **A pénzügyminiszter második felvetésében** rámutat, hogy a Hozzájáruláshoz hasonló közterhek más országokban (például Ausztriában, Franciaországban vagy Németországban) is léteznek. Az Indítványozó elsősorban rámutat, hogy a Hozzájáruláshoz hasonló, a légitforgalmat érintő közterhek más államokban történt bevezetése nem jelenti – és az eltérő jogrendszerekre tekintettel nem is jelentheti –, hogy a Hozzájárulás magyarországi bevezetése ne lenne alaptörvény-ellenes. Továbbá, az Indítványozó panaszában nem is tett olyan állítást, hogy a légitforgalmi hozzájárulás, mint köztehertípus önmagában, annak mértékére való tekintet nélkül alaptörvény-ellenes lenne. Az Indítványozó természetesen nem az államok közterhek kivetésére vonatkozó szuverén jogát vitatja. Így önmagában az, hogy a Hozzájárulás hazai bevezetése nem „előzmény nélküli”, nem alkalmas a közteher arányosságának alátámasztására.
63. Ezen felül a pénzügyminiszter első és második felvetése egy elismerést is tartalmaz. A pénzügyminiszter ugyanis (i) a Hozzájárulás bevezetésének szükségességét a légitársaságok agresszív árazásával magyarázza és (ii) a Hozzájárulást kifejezetten úgy határozza meg, mint egy „*légitforgalmi adó*”. Ezzel a pénzügyminiszter ellentmondásba kerül azon, szintén a PM Beadványban szereplő állításával, miszerint „*az adó alanya a Korm. rendelet szerint nem is a légitársaság*”.⁵⁷ Ugyanis épp a pénzügyminiszter erősítette meg, hogy a Hozzájárulás a légitársaságok, és nem a földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezetek árpolitikájára adott jogalkotói válasz, valamint annak tárgya kifejezetten a légitforgalmat, nem pedig a földi kiszolgálási tevékenységet érinti. **Ennek megfelelően kétség sem férhet az Indítványozó közvetlen és személyes érintettségéhez, amit az Indítványozó az alkotmányjogi panaszának II.2. fejezetében fejtett ki részletesen.**
64. **A pénzügyminiszter harmadik felvetésében** arra utalt, hogy a Hozzájárulás a jövőben egyfajta zöld adóként akár a Kormányrendeletben szereplő többi 'extraprofit adó' kivezetése után is hatályban maradhat, ellensúlyozva az üzemanyagokra vonatkozó adómentességet. Azon túl, hogy pénzügyminiszter jóslata a Kormányrendelet Hozzájárulásra vonatkozó rendelkezéseinek 2023. január 1-jén hatályba lépő módosításával megvalósulni látszik, a Hozzájárulás 'zöld adó' jellege nem szolgálhat ellenérvként annak aránytalanságával szemben, hiszen az aránytalanságot a fizetendő Hozzájárulás összege, nem annak egyébként adójogi relevanciával nem bíró minősítése határozza meg.
65. **Végül** szükséges kiemelni, hogy a pénzügyminiszter kísérletet sem tett annak tényszerű vitatására, amit az Indítványozó a Hozzájárulás aránytalanságával kapcsolatban

⁵⁶ Alkotmányjogi panasz, 80. bekezdés.

⁵⁷ PM Beadvány, 2. oldal, 5. bekezdés.

alkotmányjogi panaszában előadott. Ennek megfelelően a pénzügyminiszter nem vitatja, hogy a Hozzájárulás annak mértékétől függően az Indítványozó realizálható jövedelmének 69%-át, illetve 173%-át elvonja, megalapozva ezzel a Hozzájárulás konfiskáló jellegét.⁵⁸

IV.2 A Kormányrendelet 5. § (5) bekezdése és 27. § (1) bekezdése sérti a jogállamiság kritériumát

66. Az Indítványozó alkotmányjogi panaszában bemutatta, hogy a Kormányrendelet egyes rendelkezései sértik a jogállamiság Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti kritériumát, mivel azok a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába és a kellő felkészülési idő követelményébe ütköznek.

IV.2.1 A pénzügyminiszter álláspontja a visszaható hatály hiányáról megalapozatlan

67. A pénzügyminiszter két jogállítással vitatta az Indítványozó visszaható hatállyal kapcsolatos előadását:

(i) Visszaható hatályról a pénzügyminiszteri álláspont szerint azért nem lehet beszélni, mert a Hozzájárulás alapját az induló utasok száma határozza meg, és kizárólag a Kormányrendelet 2022. július 1-jei hatálybalépését követően induló járatok utasai után keletkezik fizetési kötelezettség.⁵⁹

(ii) A Hozzájárulás alanyai a pénzügyminiszter szerint a földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezetek, nem a légitársaságok.⁶⁰

68. **A pénzügyminiszter első állításával** kapcsolatban újra rá kell mutatnia az Indítványozónak, arra az alkotmányjogi panaszban már részletesen kifejtett tényre, hogy a visszaható hatályú jogszabályok három csoportba sorolhatók: (i) a valódi visszaható hatályú jogszabályok, melyek a kihirdetésüket megelőző időpontra állapítanak meg kötelezettséget, (ii) azonnali hatályú jogszabályok, melyeket folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell és (iii) azon jogszabályok, amelyek nem kifejezetten visszamenőlegesen lépnek hatályba, de amelyeket hatálybalépésük előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell.⁶¹

69. Az Indítványozó álláspontja szerint a Kormányrendelet a harmadik csoportba tartozik azáltal, hogy a hatálybalépését megelőzően keletkezett eseményhez, jogviszonyokhoz fűz új jogkövetkezményt. Ezen jogviszony pedig a pénzügyminiszter állításával ellentétben az Indítványozó és utasai közt létrejött szerződéses jogviszony is lehet. A Kormányrendelet 5. § (1) bekezdése ugyanis meghatározza, hogy a hozzájárulás-köteles tevékenység nem más, mint a légi személyszállítási tevékenység. A légi személyszállítási tevékenységet az Indítványozó kizárólag légi fuvarozási szolgáltatás nyújtása útján végezheti. A légi fuvarozási szolgáltatás egyedül az Indítványozó és utasai között létrejött fuvarozási szerződés megkötése esetén nyújtható. Ezáltal az Indítványozó és utasai között létrejött szerződés a Hozzájárulás fizetésének *sina qua non*-ja, hiszen egyáltalán nem keletkezne Hozzájárulásból eredő többletterhe az Indítványozónak, ha egyetlen légi fuvarozási szerződést sem kötne utasaival.

70. **Így tehát a Kormányrendelet támadott rendelkezései visszaható hatályúak, amennyiben azon induló utasok után is elrendelik a Hozzájárulás fizetését, amely utasokkal az Indítványozó már a Kormányrendelet hatályba lépését megelőzően**

⁵⁸ Bővebben lásd, alkotmányjogi panasz, 77-90. bekezdések.

⁵⁹ PM Beadvány, 3. oldal, 6. bekezdés.

⁶⁰ PM Beadvány, 3. oldal, 6. bekezdés.

⁶¹ Alkotmányjogi panasz, 105. bekezdés.

fuvarozási szerződést kötött az egyébként a Kormányrendelet hatálybalépését követően megvalósuló utazásra.

71. Ezt a következtetést támasztja alá a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlata is. A 37/2011. (V. 10.) AB határozatban a Tisztelt Alkotmánybíróság megállapította egy olyan törvény⁶² visszaható hatályát, amely egyes jövedelmek után különadó fizetéséről határozott a törvény hatálybalépését öt évvel megelőzően szerzett jövedelmekre is kiterjedően. A Tisztelt Alkotmánybíróság ezen határozatában kijelentette, hogy adót, mint visszatérő szolgáltatást észszerűen csak jövedelemből lehet fenntarthatóan fizetni, hiszen jövedelem nélkül a kötelezettek vagyona egy idő után kimerül.⁶³ Bár a Tisztelt Alkotmánybíróság megállapítását egy jövedelemadó típusú közteherrel kapcsolatban tette, az az Indítványozó szerint *mutatis mutandis* alkalmazandó a Hozzájárulásra is. Ugyanis attól függetlenül, hogy a kérdéses közteher egy jövedelmet terhelő adó vagy (a Hozzájáruláshoz hasonlóan) egy forgalmat terhelő hozzájárulás, azt a kötelezett kizárólag a jövedelméből tudja fenntarthatóan, hónapról hónapra vagy évről évre teljesíteni.
72. A Tisztelt Alkotmánybíróság fenti megállapítása azért bír jelentőséggel, mivel erre alapozva jutott a Tisztelt Alkotmánybíróság arra a következtetésre, hogy **egy jogszabály visszaható hatályú, ha az abban bevezetett közteher kielégítési alapja valójában a jogszabály hatálybalépése előtt lezárult ügyletekből származó jövedelem.**⁶⁴
73. Jelen esetben pontosan ez a helyzet. A Hozzájárulás racionális kielégítési alapja a jegyeladásokból és egyéb kiegészítő szolgáltatások nyújtásából származó jövedelem. Ezen jövedelmet az Indítványozó már a Kormányrendelet hatálybalépése előtt realizálta, amennyiben az utasával 2022. július 1-je előtt kötött szerződést, ugyanis az utasnak a foglaláskor meg kell fizetnie a jegy és az esetleges kiegészítő szolgáltatások árát. **Ezért a Kormányrendelet támadott rendelkezései sértik a visszaható hatályú jogalkotás tilalmát, mivel az abban kivetett Hozzájárulás kielégítési alapja a 2022. július 1-je előtt vásárolt jegyek esetén a Kormányrendelet hatálybalépése előtt szerzett jövedelem, terhesebbé téve ezáltal az Indítványozó és utasai között létrejött jogviszonyokat.**
74. **A pénzügyminiszter második állítása** szintén alaptalan, hiszen a Hozzájárulás kizárólag az Indítványozót terheli. Ezt az Indítványozó az alkotmányjogi panaszában is bemutatta⁶⁵ és a jelen beadványban további okirati bizonyítékkal támasztotta alá.⁶⁶ Továbbá, még a pénzügyminiszter is elismerte, hogy a Hozzájárulás valójában „*légiközlekedési adó*”, ami a légitársaságok árazási politikája miatt került bevezetésre.⁶⁷

⁶² Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény.

⁶³ 37/2011. (V. 10.) AB határozat: „A lényeges különbség abban áll, hogy bevallással lezárt időszakban az adóztatott ügyletek is lezárulnak az adóév végén. Az adóévben viszont lehet olyan szabályt alkotni, amely az adóév kezdetétől alkalmazandó, ha ennek alkotmányosan elfogadható oka van, pl. a visszaélések megakadályozása. Azt, hogy milyen ügyleteket kell olyannak tekinteni, mint amelyek lezárulnak az adóév végén, vagy akár még az adott adóév vége előtt, csak esetről esetre lehet eldönteni.”

⁶⁴ 7/2011. (V. 10.) AB határozat: „Az adott adóévben megszerzett jövedelemhez igazodó tehertől az Alkotmány 70/I. § hatályos (2) bekezdésében szereplő öt éves, **visszaható hatályú adóztatás lehetősége** eltér.

A lényeges különbség abban áll, hogy bevallással lezárt időszakban az adóztatott ügyletek is lezárulnak az adóév végén. Az adóévben viszont lehet olyan szabályt alkotni, amely az adóév kezdetétől alkalmazandó, ha ennek alkotmányosan elfogadható oka van, pl. a visszaélések megakadályozása. Azt, hogy milyen ügyleteket kell olyannak tekinteni, mint amelyek lezárulnak az adóév végén, vagy akár még az adott adóév vége előtt, csak esetről esetre lehet eldönteni.”

⁶⁵ Alkotmányjogi panasz, II.2. fejezet.

⁶⁶ Lásd jelen beadvány III. fejezete.

⁶⁷ Lásd jelen beadvány, 63. bekezdés.

IV.2.2 A pénzügyminiszter kellő felkészülési idővel kapcsolatos álláspontja alaptalan

75. Az Indítványozó alkotmányjogi panaszában a kellő felkészülési idő hiányával kapcsolatban előadottakra a pénzügyminiszter az alábbi észrevételeket tette.⁶⁸
- (i) a Kormányrendelet 29. §-a eltérést engedélyez a Stabilitási törvény 32. §-tól, amely legalább 30 napos felkészülési időt követel meg egy közterhet bevezető jogszabály kihirdetése és hatálybalépése között.
 - (ii) az Indítványozó nem minősül a Hozzájárulás alanyának, így ő nem hivatkozhat a kellő felkészülési idő hiányára.
76. **A pénzügyminiszter első észrevételével** kapcsolatban az Indítványozó rámutat, hogy nem állítja, hogy a Kormányrendelet a Stabilitási törvény 32. §-ba ütközne. Azonban az, hogy a Kormányrendelet eltérést engedélyez a Stabilitási törvény felkészülési időt előíró rendelkezésétől nem jelenti, hogy a Kormányrendeletnek nem kellene megfelelnie a kellő felkészülési idő alkotmányos, a Tisztelt Alkotmánybíróság gyakorlatában kimunkált követelményének. Az Indítványozó alkotmányjogi panaszában sem azt állította, hogy a Kormányrendelet ellentétes a Stabilitási törvénnyel, hanem azt, hogy a kellő felkészülési idő Stabilitási törvénytől független, alkotmányos követelményét érte sérelem. Az ezzel kapcsolatos érveket az Indítványozó nem ismétli meg tekintettel arra, hogy azokat az alkotmányjogi panaszában részletesen kifejtette⁶⁹, és azokat a pénzügyminiszter sem tudta megcáfolni.
77. **A pénzügyminiszter második észrevételének** megalapozatlanságáról az Indítványozó mind az alkotmányjogi panaszában, mind jelen beadványban részletezte álláspontját. A Hozzájárulás kifejezetten és kizárólag a légitársaságokat, nem pedig a földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezeteket terheli, ami a pénzügyminiszter által előterjesztett PM Beadványból is kitűnik.⁷⁰

Összegezve:

- i. **Az Indítványozó alkotmányjogi panasz befogadható, hiszen:**
 - a. a Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerinti korlátozás nélkül kiterjed a Kormányrendelet alkotmányjogi panaszban támadott rendelkezéseinek vizsgálatára; és
 - b. a Hozzájárulás az Indítványozót és nem a földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezeteket terheli, így az Indítványozó személyes és közvetlen érintettsége megalapozott.
- ii. A Kormányrendelet 5. § (4) bekezdése sérti az általános, egyenlő és arányos köztelherviselés követelményét és ezáltal az Indítványozó tulajdonhoz való jogát.
- iii. A Kormányrendelet 5. § (5) bekezdése szerinti „[...] akik esetében az indulás időpontja a (7) bekezdés szerinti bevallási időszakra esik” szövegrész és a 27. § (1) bekezdése szerinti “2022. július 1-jén lép hatályba” sértik a jogállamiság követelményét, mivel azok a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába, és a kellő felkészülési idő biztosításának követelményébe ütköznek.

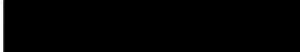
⁶⁸ PM Beadvány, 3. oldal 7. bekezdés.

⁶⁹ Alkotmányjogi panasz, 129-148. bekezdések.

⁷⁰ Lásd Alkotmányjogi panasz, II.2. fejezet és jelen beadvány, 63. bekezdés.

* * *

Tisztelettel:

Indítványozó képviselőként

dr. Okányi Zsolt
ügyvéd

Mellékletek: